

جىگدە تۈۋىدە

«ھېكايە»

ئەخمەتجان ئوسمان — كۆلچى

ئېلىكتىپ ياسىغۇچى : <<ئۇيغۇر ئېلىكتىپ گۇرۇپپىسى>>دىن ئۇيغۇر ئوغلى

ئېلىكتىپ تارقاتقۇچى : ئۇيغۇر ئېلىكتىپ تورى

www.uyebook.com ياكى www.uyebook.cn

— توختات! ماشىناغى توختات!

قىزنىڭ ئاۋازى ماشىنىلا ئەمەس يىگىتنىڭ خىيالىنىمۇ شىپىدە توختىتىپ قويغانىدى.

— مېنى كىمىگە ئوخشىتىپ قالدىڭ؟ ئۆيۈم كەينىمىزدە قالدى...

— بۆرىگە يولۇققاندىكە قىلىپ كەتتىڭىزغۇ، ئۆتۈپ كەتكەن بولساق ئايلىنىدۇرۇپ كەلسەم بولىدۇ ئەمەسمۇ؟

— مەشەدە چۈشۈپ قالمەن. ياق، ئاۋۇ ياقتا چۈشۈرۈپ قويۇڭ...

قىز ماشىنا ئىشىكىنى ئېچىشقا تەمىشەلگەن ئاشۇ دەققىدە ماشىنا ئەينىكىدىن ئەپكە چتە سۇ كۆتۈرۈپ كېلىۋاتقان بولغۇسى قېيىنسىنى كۆرۈپ قېلىپ جىددىلىشىپ قالغانىدى.

— نەدە، ئۇدۇلىمىزدىكى كوچا ئېغىزىدا توختىسام بولامدۇ؟

— ماقۇل، ئادەم يوقراق يەردە توختاپ بېرىڭ!

قىزنىڭ كالىسىغا قورقۇنچلۇق خىيال كىرىۋالدى. قېيىنسىنى كۆرۈش بىلەن تەڭ ھېلىنىڭ ياقى سۈرگەن شىرىن خىياللىرى، تاتلىق ئارزۇلىرىنىڭ ئورنىنى ئاچچىق پۇشايمان بىلەن زەھەردەك تىل ئاھانەتلەر ئىگىلىمەكتە ئىدى.

ماشىنا توختايدىغاندىكە ئەمەس. ئۇدۇلدىكى كوچا ئېغىزىدىن ئۆتۈپ يەنە بىر كوچا ئېغىزىغا كېلىپ قالغانىدى. قىز بولسا ھېلىغىچە شۇ خىيالدا، بىرلىرىنىڭ كۆرۈپ قېلىشىدىن، مەھەللىدىكى پىتتە خورلارنىڭ گەپ يورغۇلىتىشىدىن، شۇنداقلا پەيدا بولۇپ قالغان قىزىقىش سەۋەپلىك يىمىگەن مانتىغا پۇل تۆلەپ قېلىشىدىن ئەنسىرىمەكتە ئىدى.

قىز مۇنۇ ماشىنىنى ھەيدەپ كېتىۋاتقان يىگىتنىڭ رەخت دۈكىنىغا بۈگۈن تۆت قېتىم كىرىپ چىقىپ كەتكەنىدى. قىز يىگىتنىڭ دۈكىنىغا بۇرۇنمۇ بىرقانچە قېتىم كىرگەن، لېكىن بۈگۈنكىدەك

قايتا-قايتىلاپ كىرىمگەن، تېزلا كىرىپ تېزلا قايتىپ چىققاندى. بۈگۈن ئۇنىڭغا جىن چاپلاشقاندا دۇكان ئەتراپىدىن ئەگىپ كېتەلمىدى. دۇكانغا ھەر قېتىم كىرگەندە ئۇ كۆرۈپ قويغان رەخت ئازلاپ كېتىۋاتاتتى.

قىز ناھىيە بازىرىنى بىرقانچە قېتىم ئارىلىغان بولسىمۇ مۇشۇ دۇكاندىن باشقا دۇكانلاردا ئۇ خىلدىكى رەختنى تاپالمىغاچقا دۇكانغا بەشىنچى قېتىم كىرىشكە مەجبۇر بولدى. ئۇ ئۇدۇل ھېلىقى رەختنىڭ ئالدىغا كېلىپ شۇنداق قاراپلا كەينىگە ياندى. قىز ھەر يەكشەنبە كۈنى مۇشۇ دۇكانغا كىرىپ رەختكە قارايتتى. يانچۇقنى تۇتاتتى. رەختنىڭ باھاسى بىلەن يانچۇقنىڭ پۇلىنىڭ ئارىلىقى تولىمۇ يىراق بولغاچقا، لېۋىنى چىشلەشكە كەينىگە ياناتتى.

— قايسى رەختكە كۆزىڭىز چۈشۈۋاتىدۇ؟

— ياق، مەن مۇنداقلا كىرىپ...

سودىگەر دۇكاننى تاقىغاچ قىزدىن سورىدى.

— سىز قايسى مەھەللىدىن؟

— تۈگمە نېشىدىن.

— مەن دۆڭ مەھەللىدىن. يۇرۇڭ، ماشىناغا سېلىۋالاي.

قىز دۇكاننىڭ يېنىدا توختۇتۇقلۇق پىكاپقا قاراپ ۋىلىدە قىزاردى. قىز ماشىنىنىڭ ئىشىكىنى ئېچىپ ئۆزىگە قاراپ تۇرغان سودىگەرگە «رەھمەت» دېگەندەك بىرخىل نەزەردە قاراپ، كەينىگە بۇرۇلۇشىغا سودىگەر ئۇنى چاقىردى.

— بۇ ياققا كىلىڭ، ئەلدىن ئەلگە نەپ، يولمىز بىرىشكەن، پىيادە ماڭغۇچە چىقىۋېلىڭ...

قىز ھاربۇنغا، تېرەكتۇرغا، تۆت تونىلىق ماشىنىنىڭ كۆزۈپىغا ئولتۇرۇپ باققان بولسىمۇ ھېلىغىچە بۇنداق كاتتا ماشىنىغا چىقىپ باقمىغان ئىدى.

قىز خىجىللىق، ئىككىلىنىش، ۋە يەنە بىرخىل قىزىقىش ئىلكىدە ماشىنىغا چىقىپ ئولتۇردى. ماشىنا تېرەكتۇردەك قوپال ئەمەس ئىدى. يۈك ماشىنىلىرىغا ئوخشاش سىلكىنمەيتتى. قىز سىرتقا قاراپ ئولتۇرۇپ مېڭىۋاتقنى ماشىنىمۇ ياكى يول بويىدىكى دەل-دەرەخلەرمۇ پەرىق قىلالمايۋاتاتتى. قىز ماشىنا ئىچىدىكى يۇمشاق ئورۇندۇقتا-ئۆيىدە، ياق ئۆيىدىكى قېلىن كۆرپە ئۈستىدە ئولتۇرغاندەك ئولتۇراتتى. دەل-دەرەخلەر قىزنىڭ كەينىگە قاراپ ئۇچۇپ كېتىۋاتاتتى. ماشىنا ئىچىدىن قىز ئاڭلاپ باقمىغان، يۈرەكنىڭ تارىنى چېكىپ، كۆڭۈلنى لەرزىگە سالىدىغان يىنىك مۇزىكا ياڭراپتتى.

— ئىسمىڭىزنى سورىۋالسام بولامدۇ؟

— ئىسمىم ئالىيە، سىزنىڭچۇ؟

— مۇستاپا...

قىز خىيال سۈرمەكتە ئىدى. ئەنە، قىز قىپقىزىل توي كىيىمىنى كىيىپ ئېرىنىڭ بىلىكىگە ئېسىلىپ بەخت مەنزىلىگە قاراپ كېتىپ باردۇ. يېپىڭى ئۆي، يېپىڭى يوتقان-كۆرپە، يېپىڭى قازان-چۆمۈچ....

قىز ئىشلىمەكتە، ئېرى كەتمەن چاپماقتا، ھويلىسىدا قوزىلار، ئوغاقلار، توخۇ-كەپتەرلەر قىيغىتىپ ئوينىماقتا...

قىز كالىسىنى سېغىپ سۈتىنى ئەلگەكتىن ئۆتكۈزدى، توختاملىشىپ قويغانلارنىڭ نېسىۋىسىنى ئايرىپ قويۇپ قالغىنىنى قاينىتىپ قېتىق سالىدى. قېتىق پۇل، تۇخۇم پۇل، توخۇ پۇل، كەپتەر پۇل، باچكا پۇل....

ئېتىزدا ياپ-يېشىل كۆكتات، بۇغداي، قوناق، ئاۋۇ تەرەپتىكى كېۋەزلىرىمۇ ئوخشىدى.... ئەنە، ئەر-ئايال ئىككىسى جاپانىڭ راھىتىنى كۆرۈش ئۈچۈن ماشىنا سېتىۋالماقچى. ماشىنا سېتىۋالسا يول قىسقىرايدۇ. يول قىسقىرىسا ھويلىدىكىنى، ئۆگزىدىكىنى، ئېتىزدىكىنى، باغدەكىنى، تاغدەكىنى يىراق يېقىنغا ئايرىپ ساتقىلى، تېخىمۇ كۆپ پايدا ئالغىلى بولىدۇ...

قىز ئېرىنىڭ بىلىكىگە ئېسىلغىنىچە ماشىنا بازىرىنى ئارىلىماقتا، ئەنە، قىزنىڭ مەھەللىسىدە ناگان-ناگاندا ئۆزىنى كۆرسۈتۈپ قويدىغان، رەڭگا-رەڭ ئەتىۋارلىق ماشىنىلار خېرىدارنى كۈتۈپ تۇرۇشۇپتۇ....

قىز ئولتۇرغان ماشىنا يېزا يولىنى بىر ئايلىنىپ ناھىيە بازىرىغا قاراپ بۇرۇلدى. قىز بىئاراملىق ئىلكىدە ئەتراپقا قارايتتى. قىزنىڭ كۆزلىرى ماشىنىدىن غىپىدە چۈشۈشۈپلەش ئۈچۈن خالىراق، ئادەم يوقراق يەرنى ئىزدەيتتى. «قورققانغا قوش كۆرۈنۈپتۇ» دېگەندەك يولدا ئۇياندىن-بۇيانغا ئۆتۈشۈپ تۇرغان كىشىلەر كۆپ ئىدى. ھارۋىلىقلار، پىيادىلىكلەر، ۋېلىسىپت-موتسىكلەت مىنىۋالغانلار، ئالتاغىل ناخشا توۋلاپ، مايماق دەسسەپ كېتىۋاتقان مەستلەر ھېلىدىن ھېلىغا ئۇچراپ تۇراتتى.

«قانداق قىلارمەن؟ ماشىنىدىن چۈشكىنىمنى بىرەرسى كۆرۈپ قالسا نېمە دەپ ئويلاپ قالار؟، ئۇ كىم، سېنىڭ نىمە؟ دەپ سوراپ قالسا قانداق چۈشەندۈرەرمەن؟ خەق چوقۇم سۆز-چۆچەك قىلىدۇ. خەپ، ئەمدى قانداق قىلارمەن؟...»

قىز خىيال سۈرمەكتە، ماشىنا ئەينىكىدىن سىرتقا قارىغىنىچە يولدىكى بارلىق ئادەملەرنىڭ بىردەملىككە بولسىمۇ قارىغۇ بولۇپ قېلىشىنى تىلىمەكتە، ماشىنا تېز سۈرئەتتە ئالدىغا قاراپ ماڭماقتا. مۇزىكا يېڭىلانماقتا، قىزنىڭ قورقۇنچىسى ھەسسەلەپ ئاشماقتا....

«خەپ، نىمىشقا چىققاندىمەن. يىمىگەن مانتىغا پۇل تۆلەپ يۈرەرمەنمۇ ئەمدى؟ ئىككى پۈتۈمغا تايىنىپ مېڭىپ كەتمەي نىمىشقىمۇ مۇنۇ قوتور ماشىنىغا چىقىپ بېقىشنى ئويلاپ قالغاندىمەن...»

ماشىنا ناھىيە بازىرىدىن كېسىپ ئۆتۈپ بازارنىڭ تۆۋەن تەرىپىدىكى جىگدىلىككە كېلىپ

توختىدى.

— مۇشۇ يەردە بىردەم ئولتۇرايلى. — دىدى يىگىت ماشىنا ئىچىدە روھى چىقىپ كەتكەن ئادەمدەك خىيالى ئولتۇرغان قىزنىڭ كۆزىگە قاراپ. — قېنى چۈشۈڭ، بەش-ئون مىنۇت ئولتۇرۇپ ئاندىن قايتايلى، ئۇنىڭغۇچە ئۆتكەن-كەچكەنلەرمۇ ئازلاپ قالار.

— ياق مەن چۈشمەيمەن، خەق كۆرۈپ قالدۇ.

— ئاۋۇ جىگدىلىككە كىرىپ كەتسەك ھىچكىم كۆرمەيدۇ. بۇ يەردە ئىككىمىزدىن باشقا ھىچكىم يوق. بىرەرسى ئىزدەپ كەلگەن تەقدىردىمۇ تاپالمايدۇ...

— ئادەم كۆرمەيدىغان يەرگە تېخىمۇ كىرمەيمەن. كىرگۈڭىز بولسا ئۆزىڭىز كىرىپ چىقىڭ! مەن ماشىنىڭىزدا ئولتۇرۇپ تۇراي.

— نىمانداق قىلىدىغانسىز، سىزنى ئايغاننىڭ نەرى يامان؟ بىردەم ھال-مۇڭ بولساق، كۆڭلىمىزدىكى گەپلەرنى دېيىشكە نىگە تىلىڭىز ئۇپراپ كېتەمدۇ-يا؟

— يامان بولىدۇ. يامان بولىدىغان تەرەپلىرىنى بىلىدىڭىزمۇ؟ ماشىنىڭىزغا ئولتۇرۇپ قويغانلىقىمنىڭ دەردىنى تارتىپ بولالمايۋاتسام، يەنە نىمە قىلماقچى ئىدىڭىز؟ گېپىڭىز بولسا مۇشۇ يەردە دەۋىپىڭ، مېنىڭ ئۇ جىگدىلىككە كىرگۈم يوق.

— ئىچىگە كىرمەيمىز. ئاۋۇ جىگدە تۇۋىدە ئولتۇرۇپ بىردەم پاراڭلىشايلى. يول ئۈستىدە تۇرۇۋالساق... قاراڭ، ئاۋۇ تەرەپتىن بىر ماشىنا ئادەم كېلىۋاتىدۇ.

قىز بىرلىرىنىڭ كۆزىگە چېلىقىپ قېلىشتىن قورقتىمۇ قانداق، ماشىنىدىن چۈشۈپ يىگىتنىڭ ئالدىدا جىگدىلىككە قاراپ يۈگۈردى.

— بۇ ياقىراق كەلسىڭىزچۇ؟ — دېدى يىگىت ماشىنىسىدىن ئېلىۋالغان ئەدىيالىنىڭ بۇرچىكىگە قۇشقاچتەك قونۇۋالغان قىزنىڭ بىلىكىدىن تارتىپ.

— مېنى قويۇۋېتىڭ. يات ئەرلەر يات قىزلارنى تۇتسا نامەھرەم بولىدۇ.

— كىم بىزنى يات ئادەم دەيدۇ؟ ھەر يەكشەنبە سىزنى ئويلاپ ئولتۇرسام خۇددى كۆڭلۈمدىكىنى بىلىۋېلىپ مېنى كۆرۈۋالسىۇن دېگەندەك، ئىشقىڭىزدا كۆيۈپ كۈل بولۇپ كېتىۋاتقان باغرىمغا ئىچ ئاغرىتىۋاتقاندا دۇكىنىمغا كىرىسىز. بىراق دىۋانگە سەدىقە بەرگەندەك قانداق تېزلىكتە كىرگەن بولسىڭىز يەنە شۇنداق تېزلىكتە چىقىپ كېتىسىز. مەن سىزگە كۆيۈپ قالدىم. ئوڭۇمدىمۇ، چۈشۈمدىمۇ سىزنى ئويلايمەن. ھەر قېتىم دۇكىنىمغا كىرگىنىڭىزدە ئۇزاقراق تۇرۇشىڭىزنى ئۈمۈد قىلىمەن. سىزگە گەپ قىلىشنى، يېقىنچىلىق قىلىشنى ئويلىساممۇ خېرىدارلارنىڭ ئالدىدا چىشىمنى چىشلەشكە مەجبۇر بولىمەن. بۈگۈن پۇرسەت كەپتۇ. مانا بۇ تەغدىر، مانا بۇ تەڭرىنىڭ بۇيرۇقى. بىلەمسىز، شۇ تاپتا مەن تەقدىرىمنىڭ سىزنى كىچىكتۈرۈپ ئۇچراشتۇرغىنىغا ئەپسۇسلىنىۋاتىمەن.

— مېنى مۇشۇ گەپلەرنى دېيىش ئۈچۈن ماشىنىغا چىقارغانمۇ؟ مۇشۇنداق گەپلەرگە گول بولىدۇ دەپ ئويلىغان بولسىڭىز خاتالىشىپسىز. مېنىڭ يىگىتىم بار. يەنە ئىككى ئايدىن كېيىن توي قىلىمىز. بايا كاللام قىزىپ ماشىنىڭىزغا چىقىپ ساپتىمەن. بۇ مېنىڭ باشقىچە نىيەتتە بولغانلىقىمدىن ئەمەس، يولدا قېيىنانامنى كۆرۈپ قورقۇپ كەتتىم. ماشىنىڭىزغا چىقىشتىن بۇرۇن مەھەللىگە بارغاندا قانداق چۈشەرمەن دېگەننى ئويلىمىغاننىڭ جاجىسىنى يىدىم. مانا ھازىر ماشىنىڭىزغا چىققىنىمغا پۇشايمان قىلىۋاتىمەن. مەھەللىدىكىلەرنىڭ كۆرۈپ قېلىشىدىن، بۇ ئىشلارنىڭ يىگىتىمنىڭ قۇلقىغا يېتىپ قېلىشىدىن قورقۇپ ماشىنىڭىزدىن چۈشۈشكە جۈرئەت قىلالمىغانلىقىمنى كۆرۈپ «بۇ بىر ئەخمەق قىزىكەن، نېمە دېسەم ماقۇل دەيدىغان چېغى» دەپ ئويلاپ قالدىڭىزمۇ؟ خاتالىشىپسىز، مەن سىز ئويلىغاندەك قىزلاردىن ئەمەس.

— توي قىلغانلارمۇ ئاجرىشىپ كېتىدىغۇ، چاي ئىچكۈزگەنگە نېمە بوپتۇ. مەن سىزنى ئالاي، بىز توي قىلايلى. ئەتلا ئۆيىڭىزگە ئەلچى كىرگۈزەي...

— بۇنداق قىلماڭ. مېنى قويۇۋېتىڭ. خۇدا يولىدا مېنى قويۇپ بېرىڭ...

— بىر قېتىم، مۇشۇ بىر قېتىملا سۆيۈۋالاي. پىشانىڭىزغا بولسىمۇ سۆيۈۋالاي... ماقۇل دەڭ! بىز توي قىلايلى، مەن ۋە دەمدە تۇرىمەن، سىزنى ئالدىمايمەن، مۇشۇ بىرلا قېتىم...

— ياق، ئۇنداق قىلماڭ. مېنى قويۇۋېتىڭ. ھېلى بىكار ۋاقىرايمەن. نېمە كۆرسەم مەيلى، مەن ۋاقىرايمەن....

يىگىت قىزنىڭ چىرايىغا قارىدى. ئەلەمدىن قىزنىڭ توغاجتەك مەڭزى قارىداپ كەتكەن، ئالوچىدەك لېۋى نىلدەك كۆكرىپ كەتكەن، كىيىكنىڭ كۆزىدەك شەھلا كۆزلىرى بولسا ئۆلۈكنىڭ كۆزىدەك قورقۇنۇچلۇق پارقرايتتى.

— نېمىشقا رەت قىلىسىز، ماڭا ئىشەنمەيۋاتامسىز ياكى ماڭا پەقەتلا مەيلىڭىز يوقمۇ؟

— مەن دېگەن بېشى باغلانغان قىز. ئەتە ئىرىمگە نېمە دەيمەن؟ ئۇنىڭ يۈزىگە قانداق قارايمەن؟ يەڭگەمگە، ئاپامغا نېمە دەپ چۈشەندۈرىمەن؟

يىگىت قىزنىڭ كۆزىگە قارىدى. قىزنىڭ چېرىدىكى گۈزەللىك ئاستا-ئاستا ئەسلىگە كېلىۋاتقاندەك، قىزنىڭ كۆز قارچۇقىدا قەتئىيلىك، قورقۇنۇچ، يەنە ئاللا قانداق ئالامەتلەر ئۇچقۇنداۋاتقاندەك قىلاتتى.

ئەتراپ جىمجىت. قۇياش قاپقارا تاغ بىلەن ئورالغان بۇ زېمىنغا قىزىق ھارارىتىنى سەپمەكتە. جىگدە دەرىخىنىڭ بوز رەڭ ياپراقلىرى شامال چىللاۋاتقاندەك يىنىك تەۋرەنمەكتە ئىدى.

يىگىت قىزىق ھارارەتتىن بولكىدەك كۆپۈپ چىققان، ئاپئاق شور ئۆرلەپ كەتكەن تۇپراققا ئۇۋا سالغان چۈمۈللىلەرنىڭ ھەرىكىتىگە قاراپ ئولتۇرۇپ قىزدىن سورىدى.

— راستىنلا ماڭا تەگمەمسىز؟ ماڭا ئازراقمۇ مەيلىڭىز يوق ئادەم نېمىشقا ئۇنداق قىلىسىز؟ خەقنىڭ چېپىنى ئىچكەن، خەق بىلەن توي قىلىشقا پۈتۈشۈپ قويغان ئادەم نېمىشقا ھەر يەكشەنبە كۈنى دۈككىم ئەتراپىدا ئەگىپ يۈرۈپسىز؟ نېمىشقا مەندىن يىراق تۇرمايسىز؟ ھەر يەكشەنبە كۈنى دۈككىمغا كىرىپ كۆڭلەمگە سايە تاشلاشتىكى مەخسىتىڭىز نېمە؟

— مەن دۈككىمىزدىكى ھېلىقى ئەتلەنى ياقىتۇرۇپ قالغانىدىم. بىر ئاغىنەم شۇ رەختتىن كۆينەك كىيىپتىكەن، مېنىڭمۇ كىيگۈم كەلگەنىدى. شۇڭا، ھەر يەكشەنبە دۈككىمىزغا «شۇ ئەتلەس يەنە بارمىدۇ، ھازىر قانچە پۇلدىن سېتىۋاتقاندى، تۈگەپ كەتكەنمىدۇ» دەپ كۆرۈپ بېقىش ئۈچۈن باراتتىم. خەقنىڭ تالىشىپ ئېلىۋاتقانلىقىغا قاراپ «تۈگەپ كېتەرمۇ، تۈگەپ كەتسە يەنە كېلەرمۇ؟» دەپ غەم قىلىپ قايتىپ چىقاتتىم. سېتىۋالاي دېسەم پۇلۇم كەلمەيتتى. ئۆيدىن ئالاي دېسەم ئاتام دوختۇرخانىدا داۋالنىۋاتقاچقا پۇل سوراشقا تىلىم بارمىدى.

— ھېلىقى يىگىتىڭىزدىن سورىسىڭىز بولمامدۇ؟ ھەرقانچە بولسىمۇ ئۆزى ئالماقچى بولغان قىزغا بىر كىيىملىك رەختنى ئېلىپ بېرەلمەيدىغانلاردىن ئەمەس بولغىدى؟

— تېخى توي قىلماي تۇرۇپ ئۇنىڭ نەرسىنى ئالسام قانداق بولىدۇ؟ دېمىدىم. تۆنۈگۈن ئاتام ياتاقىدىن چىققانىدى. بۈگۈن شۇ رەخت بولسا كېلەركى يەكشەنبە كۈنى ئاتامدىن پۇل سورايدۇ دەپ ئويلاپ دۈككىمىزغا كىرگەن...

— ماڭا كۆڭۈل بەرسىڭىز ئاشۇ دۈككىمدىكى ھەممە نەرسە سىزنىڭ بولىدۇ. ھازىرنىڭ ئۆزىدىلا دۈككىمنىڭ خوجايىنىغا ئايلىنىسىز. ماقۇلمۇ؟ بىرلا ئېغىز گەپ قىلىشىڭىزلا بولىدۇ. ماقۇل دەڭ!

— مېنىڭ خوجايىن بولغۇم يوق. ئاشۇ ئەتلەستىن كۆينەك كىيگۈم بار.

يىگىت يانچۇقتىن چىرايلىق نەقىشلەنگەن موخوركا قۇتىسىنى چىقىرىپ بىر تال موخوركا ئوردى. قولىدىكى موخوركىنى تۇتاشتۇرۇپ كۈچەپ ئىككى شوربۇۋالغاندىن كېيىن يېنىدىكى جىگدە دەرىخىنىڭ غولىغا تىرىكەپ ئۆچۈردى.

— مەن تېخى «ئۇمۇ ماڭا كۆيدۇ» دەپ ئويلاپ يۈرۈپتىكەنمەن. سىزنىڭ مېنىڭ ئەمەس بەلكى دۈككىمىدىكى ئەتلەسنىڭ كويىدا يۈرگەنلىكىڭىزنى بىلگەن بولسام ئۆزەمنى قىيناپ، كېچە كۈندۈزلەپ سىزنى خىيال قىلىپ يۈرمەسكەنمەن...

— ھېلىمۇ ئۇنتۇپ كىتىڭ. بۈگۈنكى بۇ ئىشلار كۆرۈپ بولۇپلا ئەتسى ئەسلىيەلمەيدىغان چۈشكە ھېسسا بولسۇن.

— ياق، مەن ئەمدى سىزنى ئۇنتۇپالمايمەن. ئەمدى مەڭگۈ ئۇنتۇپ كېتەلمەيدىغان بولىدۇم. چۈنكى، سىز مېنى ئارماندا قويدىڭىز. تۇيغۇمنى ئالدىڭىز. ئەمما، مەن سىزنى كۆرگۈنۈم، سىزنى سۆيگىنىم ئۈچۈن مەڭگۈ ئۆكۈنمەيمەن. ھازىر مەن ئىنتايىن خوشال. چۈنكى، سىزنىڭ پاكلىقىڭىز،

تېخى توي قىلمىغان يىگىتىڭىزگە بولغان ساداقىتىڭىز مېنى قايىل قىلدى.

مەن ئىرادىڭىز، ساداقىتىڭىز، مۇھەببىتىڭىزگە بولغان ئىخلاسىڭىز ئالدىدا ئاجىز كەلدىم...

يىگىت ئۆزى ئۇچراتقان نۇرغۇن قىزلارنى ئەسلىدى. ئۇلارنى كۆز ئالدىغا كەلتۈردى. ئۇ قىزلار، ئاشۇ تەنلەر ئۇنىڭ قەلبىنى بۈگۈنكىدەك لەرزىگە سالالمىغان ئىدى. ئۇلار ئۇنىڭدىن مەنپەئەتلىنىشى، ئۇنىڭ دۇكىنىغا يېڭى كەلتۈرۈلگەن رەختلەرگە، ئۇنىڭ يانچۇقىدىكى پۇلغا ئېرىشىشى ئويلايتتى. يۈرىكىدە پۇل، مەنپەئەت، ئابروي، ھەشەمەتتىن باشقا نەرسە يوق ئىدى. شۇڭا، ئۇلار ئۇنىڭ ئويۇنچۇقىغا ئايلىنىپ قالغان، خالىغان چاغدا، خالىغان يېرىگە بېرىپ ئۇنى رازى قىلىشقا تەييار ئىدى.

بىراق بۇ قىزچۇ؟ كۆز ئالدىدا يەرگە قاراپ ئەمەس، ئەكسىچە ئۆزىنىڭ قىزلىق ئىپپەت-نۇمۇسىنى

ساقلىيالىغىنى ئۈچۈن بېشىنى تىككىدە تۇتۇپ ئولتۇرغان مۇنۇ قىزچۇ؟

ئۇنىڭغا ئۆزىگە نايىنلاۋاتقان، قاش-كۆزىنى ئويىنىتىپ ئەركىلەۋاتقان، ئەپلەپ-سەپلەپ ئۆيەر-بۇيەللىرىنى چىمداپ قوياۋاتقان ئاياللارنىڭ مەقسىتى ئېنىق ئىدى.

ئۇ ئۆزى بىلەن ھېلىقىدەك مۇناسىۋەتتە بولۇشۇپ يۈرگەن قىز-چوكانلارنى، ئەخلاق، ئىپپەت-نۇمۇس كىرىزىسى ئالدىدا قەددىنى تىك تۇتۇپ ياشاۋاتقان مۇنۇ قىزغا سېلىشتۇرۇۋىدى، يۈرىكى ئېچىشىپ كەتتى.

ھە، ئە، شۇ تاپتا ئۇ قىزغا تاڭماقچى بولغان شەھۋانى ھىسسىياتىدىن نۇمۇس قىلماقتا ئىدى.

قىز ماشىنىغا چىققان چاغدا ئۇ قىزنى كاۋاپچىنىڭ ئالدىغا تاشلانغان بىر پارچە لوخ گۆش دەپ ئويلىغانىدى. بۇ گۆشنى قانداق يېيىشى، ئالقىنىغا چۈشكەن قىزنى نەگە ئايىپىرىشى، ئۇنىڭدىن قانداق ھوزۇرلىنىشى ئويلاۋاتقاندا، قىز ئۇنىڭغا قاراپ قاتتىق ۋاقىرىغان ئىدى. ئۇ ماشىنىنى توختاتقاندا قىز ماشىنىدىن چۈشمىدى. بۇ چاغدا ئۇ قىزنى «نازلىنىۋاتىدۇ» دەپ ئويلاپ قالغان ئىدى. كېيىن، قىزنىڭ يولغا قاراپ ئولتۇرغانلىقىنى، چىرايىنىڭ گىھ قارىداپ، گىھ كۆكرىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ قىزنى «تۇنجى قېتىملىقى بولسا قورقۇۋاتقان چىغى» دەپ ئويلىغان ئىدى. مانا ئەمدى بولسا ئۇ تېخى بىر سائەت ئىلگىرى سۈرگەن ئەخمىقانە خىياللىرىدىن خىجىللىق ھېس قىلىۋاتاتتى. ئۇنىڭ بىر كىيىملىك ئەتلەسكە قۇربى يەتمەيۋاتقان قىزنىڭ ئالدىدىكى ئاجىزلىقىنى ئېتراپ قىلغۇسى كەلمەيۋاتاتتى.

«پۇل بولسا جاڭگالدا شورپا» دىگىنى قۇرۇپ كەتسۇن! جاھاندا مەندەك بىر باينىڭ قولى

يەتمەيدىغان شاپتۇلمۇ بولىدىكەن دېسە؟

يىگىت موخوركىدىن يەنە بىرنى ئوردى. تاماكا ئاچچىق ئىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ قاچانلاردىن باشلاپ تاماكا چېكىشىنى ئۆگىنىۋالغانلىقىنى بىلمەيتتى. قاچانلاردىن باشلاپ موخوركا چېكىۋاتقانلىقىنى،

نىمىشقا بۇنچە ئاچچىق ئىسنى بولۇشىچە شورايدىغانلىقىنى تېخىمۇ بىلمەيتتى. بەلكىم، تاماكا دىگەن مۇشۇنداق ئوڭايىسىز ئەھۋالدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈنلا چېكىدىغان نەرسىدۇ.

— ئەمدى قايتايلى، — دىدى قىز يىگىتنىڭ قولىدىكى تاماكنى تارتىۋېلىپ، — تېخى ھېلىلا چەكتىڭىز، پۇلىڭىز ھەرقانچە كۆپ بولسىمۇ چېنىڭىزغا ئىچىڭىز ئاغرىسۇن... قىزنىڭ كۆيۈنۈش تەلپۈزىدا دىگەن بۇ گېپى ئۇنىڭ قۇلىقىغا مۇشت ئۇرغاندەك ئاڭلىنىپ كەتتى. شۇ تاپتا قىز ئۇنى قىيناۋاتقاندەك، ئۇنىڭ ئېچىشقان يېرىگە تۇز سېپىۋاتقاندەك، يۈرەك يارىسىنى تاتلاۋاتقاندەك تۇيۇلماقتا ئىدى.

— مېنى ئىگىز ئاسمانغا ئېلىپ چىقىپ تاشلىۋەتكەن تۇرۇقلۇق، نىمىشقا كۆيۈنگەن قىياپەتكە كىرۋالسىز؟ ماڭا كۆڭلىڭىزنى بەرمىگەندىكىن، مېنىڭ نىمە قىلىشىم بىلەنمۇ چاتقىڭىز بولمىسۇن. مېنىڭ تاماكا چەككۈم كەلدى. مەن تاماكا چېكىمەن...

يىگىت قىزنىڭ قولىدىكى موخوركىنى قوپاللىق بىلەن يۇلۇپ ئېلىپ تۇتاشتۇردى. تاماكا ئاچچىق ئىدى. تاماكا ئىسدا قىزنى يۆتەل تۇتتى، كېيىن يىگىتمۇ قېقىلىپ يۆتىلىپ كەتتى. يىگىتنىڭ كۆز جىيىكىدىن سرغىپ چىققان بىر تامچە ياشتا يەنە بىر دۇنيا زاھىر بولماقتا ئىدى. — ئەكىلىڭ، مەن تۇتاشتۇرۇپ بېرەي.

ئۇنىڭ بېقىندا ياتقان قىز، ئۇنىڭ لېۋىدىكى تاماكنى ئېلىپ لېۋىگە قىستۇرۇپ ئوت ياقىتى. — مەن سىزگە ئاشىق. — دەيتتى چوكان ئۇنىڭغا رومكىدىكى ھاراقنى تەڭلەپ، — قېنى، كۆتۈرۈۋېتەيلى، بەختىمىز ئۈچۈن، خوشاللىقىمىز ئۈچۈن ئىچەيلى...

— ئېرىم سۈرۈشتۈرۈپ قالسا «نىسىگە ئالغان» دەپ پۇلىنى ئېلىۋېرىڭ، — دەيتتى ئۇنىڭ قويندا ياتقان يەنە بىر ئايال.

— ئېرىم بەكلا كۈنلەمچى. ئۆزۈم يالغۇز كوچىغا چىقىپ بىرەر نەرسە سېتىۋالسام كۆزلىرى پولىتىپ كېتىدۇ...

ئۇ قىزغا قارىدى. قىزنىڭ شەھلا كۆزلىرىدىن سەممىلىك بالقىپ تۇراتتى. قاپ-قارا تىنىق كۆزلەردىن ھاكاۋۇرلۇق، مۇغەمبەزلىك، ساختىلىق ئىزنالىرىنى تاپقىلى بولمايتتى. بۇ چىراي، بۇ كۆزلەر قارىغان كىشىگە بىرخىل ئىللىقلىق ۋە پاكلىق ئاتا قىلاتتى.

— كېلەركى يەكشەنبە دۇكانغا بېرىپ خالىغان رەختىڭىزنى بىر كىيىملىك ئېلىۋېلىڭ، — دىدى يىگىت بىردەمدىلا قاپقىنى تۇرۇۋالغان ھاۋاغا قاراپ. نەلەردىندۇر ئۇچۇپ كەلگەن قارلىغاچلار ئۇلارنىڭ ئەتراپىدا يەر بېغىرلاپ ئۇچۇشقا باشلىدى.

— رەھمەت، ماڭا ئۇ رەختىن بىر كىيىملىك ئېلىپ قويسىڭىزلا بولىدى. كېلەر يەكشەنبە كۈنى ئاتامنى باشلاپ بېرىپ سېتىۋالىمەن...

يىگىت ماشىنا ئىشكىنى ئېچىپ قىزى چىقارغاندىن كېيىن، ماشىنىنى ئوت ئالدۇردى. سىرتتا سىم-سىم يامغۇر يېغىشقا باشلىدى. قارلىغاچلا ماشىنا بىلەن بەسلىشىۋاتقاندا پەس ئۇچۇشۇپ ۋىچىرلايتتى. ئۇن ئالغۇدىن يۈرەكنىڭ تارىنى چېكىدىغان مۇزىكا ياڭرايتتى. يىگىت بىلەن قىز يۈرىكىنى تىغىشماقتا، ئىچكى دۇنياسىدىن بالقىپ چىقىۋاتقان ئاۋازغا قۇلاق سالغاچ جىمىدە ئولتۇرۇپ تاتلىق خىياللىرىنى سۈرمەكتە ئىدى...

تۈگىدى

بايانات : <<ئۇيغۇر ئېلىكتىپ گۇرۇپپىسى>> تۈزۈپ چىققان ھەرقانداق ئېلىكتىپنىڭ ئەسلى ماتېرىيالىنىڭ ئاپتورلۇق ھوقۇقى شۇ ماتېرىيال يوللانغان توربەت ھەم شۇ توربەتكە يوللىغۇچى ئاپتورغا مەنسۇپ !!!

<<ئۇيغۇر ئېلىكتىپ گۇرۇپپىسى>> تۈزۈپ چىققان ئېلىكتىپلار پەقەت ئۆگىنىش ۋە بىرقىسىم پايدىلانغۇچىلارنىڭ ئوقۇپ پايدىلىنىشى ئۈچۈن تورغا يوللاندى ، ئۇنىڭدىن باشقا سودا ئىشلىرى قاتارلىقلارغا ئىشلىتىش مەنئى قىلىندۇ . ئەگەر قانۇنسىز باشقا ساھەلەردە ئىشلىتىلىپ بىرەر ئاقىۋەت كېلىپ چىقسا بارلىق ئاقىۋەتكە شۇ ئىشلەتكۈچى ئۆزى مەسئۇل بولىدۇ . <<ئۇيغۇر ئېلىكتىپ گۇرۇپپىسى>> بۇ جەھەتتە ھېچقانداق مەسئۇلىيەتنى ئۆز ئۈستىگە ئالمايدۇ !!!!

يۇقىرىقىلاردىن باشقا <<ئۇيغۇر ئېلىكتىپ گۇرۇپپىسى>> تۈزگەن ھەرقانداق ئېلىكتىپقا نىسبەتەن پىكىر-تەلەپلىرىڭىز بولسا <<ئۇيغۇر ئېلىكتىپ گۇرۇپپىسى>> بىلەن بىۋاسىتە ئالاقىلاشىشىڭىز بولىدۇ .

<<ئۇيغۇر ئېلىكتىپ گۇرۇپپىسى>> نىڭ QQ تىپى : 55451683

2008 - يىلى 1-ئاينىڭ 27-كۈنى

شەندۇڭ --- جىنەن

